

N:r 21.

(Kubrik och datum kungöras från predikstolen.)

Kungl. Maj:ts och Rikets Ständers
fastställda

SUCCESSIONSORDNING,

varefter den högborne furstes, Svea rikets utkorade kronprins, hans kungl. höghets prins JOHAN BAPTIST JULII av Ponte-Corvo manliga bröstarvingar skola äga rätt till den kungl. svenska tronen, samt att Svea rikets styrelse tillträda,

dat. Örebro den 26 september 1810,

med de däri vid riksdagen i Stockholm år 1921 av Konungen och riksdagen antagna ändringar.

Vi CARL, med Guds nåde Sveriges, Götas och Vendes Konung &c. &c. &c., arvinge till Norge, hertig till Schleswig-Holstein, Stormarn och Ditmarsen, greve till Oldenburg och Delmenhorst &c. &c., gøre veterligt: att, sedan Riksens Ständer enhälligt antagit och fastställt den successionsordning, varefter den högborne furstes, Svea rikets utkorade kronprins, hans kungl. höghets prins JOHAN BAPTIST JULII manliga bröstarvingar skola äga rätt till den svenska tronen, samt Sveriges rikets styrelse tillträda, och denna grundlag till Vårt nådiga gillande blivit överlämnad, hava Vi, i kraft av den enligt 85 § i regeringsformen Oss tillkommande rättighet, velat denna av Riksens Ständer samtyckta successionsordning härmed antaga, gilla och bekräfta, alldeles såsom den ord för ord härefter följer:

Successionsordning,

varefter den högborne furstes, Svea rikets utkorade kronprins, hans kungl. höghets, prins JOHAN BAPTIST JULII av Ponte-Corvo manliga bröstarvingar skola äga rätt till den kungl. svenska tronen, samt att Svea rikets styrelse tillträda; av Konung och Riksens Ständer gjord och fastställd på urtima riksdagen i Örebro den 26 september 1810.

Vi efterskrivne Svea rikets Ständer, grevar, friherrar, biskopar, ridderskap och adel, klerkeri, borgerskap och menige allmoge, som nu här i Örebro till allmän urtima riksdag församlade äro, gøre veterligt: att, sedan den högborne fursten, Svea rikets utkorade kronprins, hans kungl. höghet prins CARL AUGUST utan manlige bröstarvingar avlidit, och vi även genom den, under den 21 augusti 1810, upprättade för-
ening och valakt, utkorat den högborne furste, prins JOHAN BAPTIST JULIUS av Ponte-Corvo, till Svea rikets kronprins, att på de villkor, så väl nyssnämnda valakt, som ock högberädda furstes till avgivande av oss föreskrivna försäkran förmå och innehålla, Hans Kungl. Maj:ts Vår nu regerande allernådigste Konung och Herre, CARL den XIII:e, efter dess dödliga frånfälle (varmed den högste Guden nådeligen länge fördröje) i regeringen över Svea rike samt detsamma underlydande länder efterträda, till Sveriges Konung krönas och hyllas, samt riket styra; alltså hava vi för hans kungl. höghets JOHAN BAPTIST JULII, furstens av Ponte-Corvo, äkta manliga bröstarvingar, härmed velat upprätta och fastställa denna ordning för successionen till Sveriges krona och regering, på sätt och med villkor här nedanför uttryckligen stadgas.

§ 1.

Då hans kungl. höghets, kronprins JOHAN BAPTIST JULII redan ingångna äktenskap med manlig bröstarring välsignat är, och ännu framdeles kan välsignat varda, skall efterträda hans kungl. höghet i regeringen hans kungl. höghets förstfödde son, och efter honom denne senares manliga efterkommande, i den ordning de ättens huvudman i rätt nedstigande led närmast äro. Går den förstfödde sonens led på manssidan ut, tillfalle då regeringen hans kungl. höghets andre son i ordningen, med successionsrätt för hans manliga efterkommande i samma ordning, som för den förstfödde stadgat är, nämligen allteftersom de i rätt nedstigande led ättens huvudman närmast äro. Utgår även den andre sonens linje på manssidan, gånge successionsrätten till den tredje och så vidare till de övriga hans kungl. höghets söner, i samma ordning, och rätt nedstigande led efter förstfödsrätt, som här ovanföre för den förstföddes ätt föreskrivet är.

§ 2.

Dör Konung i Sverige, utan att lämna manliga bröstarringar, men Hans efterlämnade drottning sig i välsignat tillstånd befinner, före statsrådet regeringen med kungl. makt och myndighet, på sätt och med villkor, 41 och 93 §§ av regeringsformen föreskriva, till dess Riksens Ständer, å den tid regeringsformen utstakar, hunnit sammankomma, då dem tillhör, att om regeringens förande själva förordna. Bliver drottningens livsfrukt av mankön, förordne då Riksens Ständer förmyndare för den omyndige Konungen, på sätt i 94 § av regeringsformen stadgat är. Bliver drottningens livsfrukt av kvinnokön, tråde den av ätten, som efter förstfödsrätt den avlidne Konungen i arvföljden, på sätt 1 § utstakar, närmast är, såsom Konung till regeringen.

§ 3.

De av kungl. huset av kvinnokön, och deras efterkommande, ändock dessa av mankön äro, have ingen rätt till Sveriges krona och regering.

§ 4.

Såsom regeringsformens 2 § uttryckligen stadgar, att Konung alltid skall vara av den rena evangeliska läran, sådan som den, uti den oförändrade Augsbürgiska bekännelsen, samt Uppsala mötes beslut av år 1593, antagen och förklarad är, alltså skola ock prinsar av det kungl. huset uppfödas i samma lära och inom riket. Den av kungl. familjen, som ej sig till samma lära bekänner, vare från all successionsrätt utesluten.

§ 5.

Prins av det kungl. huset må ej gifta sig utan Konungens vetskap och samtycke. Sker det ändock, have han förverkat arvsrätt till riket för sig, barn och efterkommande. Lag samma vare, om han, med eller utan Konungens vetskap och samtycke, tager till gemål enskild svensk eller utländsk mans dotter. Dock vare honom ej förment, att med Konungens vetskap och samtycke taga gemål av svenska konungahuset, inom, i svensk lag, ej förbudna leder.

§ 6.

Prinsessor av det kungl. huset må ej tråda i gifte utan Konungens vetskap och samtycke.

§ 7.

Tronföljaren må ej anträda resa utrikes utan Konungens vetskap och samtycke.

§ 8.

Prins av kungl. svenska huset må ej, utan Konungens och Riksens Ständers samtycke, bliva regerande furste av utländsk stat, vare sig genom val, arv eller gifte. Sker

annorlunda, vare han och hans efterkommande ej berättigade att succedera till svenska tronen.

§ 9.

Skulle den olycka tima, att hela konungahuset, inom vilket arvsrätten till riket räknas, antingen på manliga sidan utginge, eller genom uraktlåtande av vad denna successionsordning uttryckligen föreskriver, förlorat successionsrätt, vare tronen ledig till nytt val, och utkore då Rikens Ständer ett nytt konungahus.

Till yttermera visso, att vi allt detta föreskrivna så belevat och beslutit, hava vi samtliga Svea rikets Ständer detta underskrivit och beseglat; som skedde i Örebro den tjugusjätte dagen i september månad, år efter Kristi börd, ett tusende åttahundrade och på det tionde.

På ridderskapets och adelns
vägnar:

CLAES FLEMING.

h. t. lantmarskalk.
(L. S.)

På prästeståndets
vägnar:

JAC. AX. LINDBLÖM.

Talman.
(L. S.)

På borgareståndets
vägnar:

J. WEGELIN.

n. v. talman.
(L. S.)

På bondeståndets
vägnar:

LARS OLSSON.

n. v. talman.
(L. S.)

Detta allt, som föreskrivet står, vele Vi ej allenast själve för otryggelig grundlag antaga, utan bjude och befalle jämväl i nåder, att alle de, som Oss och Våre efterträdare samt riket med huldhet, lydno och hörsamhet förbundne äro, böra denna successionsordning erkänna, iakttaga, efterleva och hörsamma. Till yttermera visso have Vi detta med egen hand underskrivit och bekräftat, samt Vårt kungl. insegel låtit veterligen hänga här nedanføre, som skedde i Örebro, den tjugusjätte dagen i september månad, året efter Vår Herres och Frälsares Jesu Kristi börd, det ett tusende åttahundrade och på det tionde.

CARL.

(L. S.)

